

בין הזמנים

חיזוק און עצות ווי אזוי אויסצונצן
ריכטיג די טעג פון בין הזמנים

נישט ווען מען רעדט מיט א קעניג; מען וואלט געשטאנען מיט דרך ארץ פארן קעניג, איז דאך זיכער ווען מען דאווענט - דארף מען דאווענען מיט הכנעה, מיט יראה; גארנישט טון, נאר דאווענען, אריינקוקן אין סידור.

געוואוין זיך צו צו דאווענען אויף איין פלאץ, דריי זיך נישט ארום ביים דאווענען, טרעף זיך דיין ווינקל און דארט זאלסטו דאווענען מיט א זיסקייט, און וויסן זאלסטו, אין די צייט וואס מען דאווענט די דריי תפלות מיט מנין - דעמאלט איז די הימל אפן, און דער אייבערשטער איז מוחל פאר די גאנצע מנין אלע עבירות, עס איז דעמאלט אן עת רצון (ברכות ז:). זאלסטו זיך נישט ארומדרייען אהער און אהין, און זיכער נישט שמועסן און רעדן מיט חברים; ביים דאווענען זאלסטו נאר אריינקוקן אין סידור.

אויף זאלסטו זיך צוגעוואוינען ביים דאווענען שמונה עשרה, ביים סוף, פאר די צווייטע 'יהיו לרצון אמרי פי' - צו מאכן א סטאנציע און זיך דארט אויסגיין דיין הארץ צום אייבערשטן אין דיין שפראך, אים בעטן אויף אלעס; אויף א גוטע שידוך, אויף ערליכע דורות, אויף פרנסה, און אויף זוכה זיין צו תשובה שלימה, בעט אין דיין שפראך, אויף דיין מאמע לשון, אין אידיש: "הייליגער באשעפער העלף מיה, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך וויל זיין אפגעהיטן פון שלעכטס, וואס קען איך טון, דער יצר הרע ווארפט מיה אראפ אין נישט גוטע זאכן..." אזוי זאלסטו טון ביי אלע דריי תפלות; יאג זיך נישט אויס צו טרעטן שמונה עשרה, בלייב שטיין מיטן סידור אויפן פנים און רעד צום אייבערשטן, רעד זיך אויס דיין הארץ; דאס וועט דך ברענגען צו הויכע מדריגות, ווייל אלע צדיקים זענען צוגעקומען צו זייערע הויכע מדריגות דורך די עבודה פון תפלה והתבודדות, רעדן צום אייבערשטן כדבר איש אל רעהו.

דריי זיך נישט אין גאס

טייערער ליבער תלמיד, פיר זיך מיט יראת שמים, דריי זיך צווישן די פיר ווענט פון ישיבה, און אויף יעצט 'בין הזמנים' זאלסטו זיך דרייען נאר אין שול, דארט איז די בעסטע פלאץ; די אלע וואס האבן אויסגעניצט זייערע יונגע יארן מיט לערנען אין ישיבה - די האבן זייער מצליח געווען אין לעבן, און נעבער די אלע בחורים וואס האבן זיך געלאזט איבער רעדן פון נישט

לערנען, דאווענען, העלפן, ארבעטן; נאר נישט גיין ליידיג

יעצט קומט די טעג פון 'בין הזמנים', זאלסטו זיך אכטונג געבן נישט צו גיין ליידיג, ווייל די ערגסטע זאך איז גיין ליידיג. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (כתובות נט:): "הבטלה מביאה לידי זמה", גיין ליידיג ברענגט צו עבירות, "ולידי שעמום", און עס ברענגט צו ווערן א נערווען קראנקער מענטש דער אייבערשטער זאל אפהיטן צו וואס מען קען צוקומען דורך גיין ליידיג.

אדער גייסטו אין שול לערנען, אדער דאווענען, אדער העלפסטו דינע עלטערן, אדער עפעס אן ארבעט; נאר נישט גיין ליידיג, נאר נישט בטל'ען די צייט, און זיכער נישט נעמען א קאמפיוטער, טעבלעט, טעלעפאן און זיך פארברענגען די מח השם ישמרינו. קוקן קליפס, מאויס, ווידיאו - ברענגט מען זאל ווערן א חולה נפש, מען באקומט ענקזייטטי, פאניק אטאקעס, פחדים; אלעס קומט פון קוקן עבירות רחמנא לצלן.

איך בעט דך זייער מיין ליבער תלמיד, האלט ריין דינע אויגן, האלט ריין דיין מח, אויף יעצט 'בין הזמנים' איז דער אייבערשטער דא; היט זיך - וועט דער אייבערשטער דך היטן, אז דו וועסט זיך היטן די אויגן פון קוקן שלעכטס - וועט דער אייבערשטער דך אפהיטן פון שלעכטס; דער אייבערשטער זאגט (ירושלמי ברכות א, ה): "אי יחבת לי לבך ועיניך", אויב דו וועסט מיר געבן דיין הארץ מיט דינע אויגן, "אנא ידע דאת לי" ווייס איך אז דו ביסט מיינער.

ווען מען דאווענט, דאווענט מען

יעצט אין די טעג פון 'בין הזמנים' - זאלסטו זיך שטארק צו דאווענען די דריי תפלות אין שול מיט מנין, זאלסט דאווענען מיט א סידור און זיך נישט ארומדרייען אהער און אהין.

אויף זאלסטו נישט לערנען ביים דאווענען, די הייליגע חכמים זאגן (שבת, י:): "זמן תורה לחוד וזמן תפלה לחוד", ווען מען דאווענט - דאווענט מען, ווען מען דאווענט - רעדט מען צום אייבערשטן, און אזוי ווי ווען מען וואלט ווען גערעדט מיט א צווייטן וואלט מען נישט אריינגעקוקט אין ספרים, און זיכער

גוטע חברים איבער צו לאזן די פיר ווענט פון ישיבה און גיין זוכן אזוי גערופענע גליקן - די אלע האבן נישט מצליח געווען. ווייל אין ישיבה און אין שול - דארט געפינט זיך דער אייבערשטער, די הייליגע חכמים זאגן (שיר השירים רבה ה, ב), אויפן פסוק (שיר השירים ה, ב): "אני ישנה ולבי ער", אני ישנה מבית המקדש, אבער "ולבי ער לבתי כנסיות ובתי מדרשות", אפילו מיר האבן נישט היינט קיין בית המקדש איז אונז געבליבן די ישיבה, די שול; דארט קען מען געפינען דעם אייבערשטן.

איך בעט דיר ליבער תלמיד, אויך יעצט אין די 'בין הזמנים' טעג זאלסטו זיך נאר דרייען אין שול, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות טז): "מה נחלים מעלין את האדם מטמאה לטהרה", אזוי ווי מען גייט אין טייך ווערט מען אויס טמא, מען ווערט טהור, "אף אהלים מעלין את האדם מכף חובה לכף זכות", אזוי אויך אז מען גייט אין שול, אפילו מען איז פארשמיט מיט נארשקייטן, די קאפ ליגט אין שלעכטע זאכן - ווערט מען ריין, מען ווערט מלאים מצות, אנגעפילט מיט מצות; און טאקע ווייל מען קען זוכה זיין אין שול, אין ישיבה, אין כולל - צו ווערן אנגעפילט מיט מצות - פארלייגט זיך דער יצר הרע אויך בחורים און אינגעלייט זיי אוועק צו שלעפן פון ישיבה, פון כולל - און זיי אריינארפן אין עבירות, זיי זאלן איבערלאזן די שול, איבערלאזן די ישיבה.

איך בעט דיר זייער, דריי זיך נישט אין גאס, דריי זיך נישט אין נישט גוטע פלעצער, דריי זיך נאר אין ישיבה, און יעצט 'בין הזמנים' ווען עס איז נישטא ישיבה - זאלסטו זוכן א שול וואו דו קענסט לערנען און ווערן געשטערט. מאך זיך א הויפן ספרים, נעם א חומש, משניות, גמרא, שלחן ערוך, תהלים, און נאך - און לערן מיט א ניגון אויפן קול, און אפילו דו וועסט נישט פארשטיין אלעס אין אנהייב - זאלסטו ווייטער לערנען; ווייל אזוי גייט עס, אין אנהייב איז שווער צו פארשטיין, אבער ביים סוף עפנט זיך אויך די קאפ און מען הייבט אן פארשטיין.

בין הזמנים קען מען מער העלפן די עלטערן

טייערער ליבער תלמיד, יעצט אין די 'בין הזמנים' טעג זאלסטו זען וואס מער צו העלפן דייער עלטערן און אויך דייער זיידעס. מען קען זיך גארנישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון העלפן טאטע מאמע, כיבוד אב ואם איז (ירושלמי קדושין א, ז): "חמורה שבחמורות", עס איז זייער א טייערע מצוה; און יעצט אין די ערב יום טוב טעג, וואס מען רופט 'בין הזמנים' טעג - זענען די עלטערן נאך מער אנגעוויזן אויך די הילף פון די קינדער; מען דארף אנגרייטן דעם יום טוב, מען דארף איינקויפן, איינרישן וכו' וכו' - זאלסטו אויסניצן די טעג זיי צו העלפן.

ווען דו העלפסט דייער עלטערן זאל דאס זיין מיט גרויס שמחה, נישט אבי געטון און אבי געמאכט, ווי מען איז געצווינגען, מען האט נישט קיין ברירה, נאר מיט גרויס שמחה. דער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה, סימן א): "כשאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם לאלקיו", ווען א מענטש טוט א מצוה מיט שמחה - איז דאס א באווייז אז זיין הארץ איז אים גאנץ מיטן אייבערשטן; ווען דייער עלטערן רופן דיר בעטן דו

זאלסט זיי עפעס טון - זאלסטו זיך פרייען אז דו קענסט זיי העלפן, זאלסט זיך אונטערזינגען און אונטערטאנען אז דו ביסט זוכה צו מאכן א נחת רוח פאר זיי; ווייל מען האט גארנישט קיין השגה אין די גרויסע מצוה פון העלפן די עלטערן.

בין הזמנים איז וויכטיג צו האבן א סדר היום

יעצט אין די 'בין הזמנים' טעג איז זייער וויכטיג זיך צו מאכן א סדר היום; א גאנץ יאר דארף מען לעבן מיט א סדר, און נאך מער יעצט 'בין הזמנים', וואס מען איז אן ישיבה, אן כולל - דארף מען זיך מאכן א סדר ווען מען גייט שלאפן, ווען מען שטייט אויף, ווען דאווענט מען, ווען העלפט מען וכו'; ווייל נאר מיט א סדר קען מען מצליח זיין, און א סדר איז די לעבן א שטיק דורכפאל; טאג איז נישט טאג, נאכט איז נישט נאכט, מען האט נישט קיין צייט ווען צו גיין שלאפן און ווען צו אויפשטיין, די גאנצע טאג איז מען מבולבל; דאס איז שייך ביי יעדן מענטש ובפרט ביי א יונגער בחור, אז מען מאכט זיך א גוטע סדר קען מען זייער מצליח זיין, סיי יעצט און סיי דורכאויס די גאנצע לעבן.

מאך זיך א סדר צו גיין שלאפן פרי. איך ווייס אז דו האסט ליב צו גיין שלאפן שפעט, ביי אסאך בחורים איז אזוי, מען האט א יצר הרע צו פארברענען די טייערע צייט מיט פעניגען די נעכט מיט גארנישט און נישט, מען גייט און מען קומט אין די שפעטע נאכט שעות; איך בעט דיר פעניגע נישט די נעכט, מאך זיך א סדר צו גיין שלאפן פרי, לייך קריאת שמע, גרייט אן נעגל וואסער, אזוי וועסטו קענען אויפשטיין אינדערפרי ליינען קריאת שמע אין צייט, און דאווענען שחרית אין צייט, די גאנצע טאג וועט דיר גוט גיין.

גוטע חברים דארף מען האבן אויך בין הזמנים

יעצט אין די טעג פון 'בין הזמנים' ווען די ישיבות און די כוללים זענען פארמאכט - זאלסטו זיך ווייטער נאר חבר'ן מיט ערליכע חברים, ווייל אפילו א גוטער בחור און א גוטער אינגערמאן, אויב וועט ער זיך דרייען מיט בחורים אן יראת שמים - וועט ער נאכגעשלעפט ווערן נאך זיי. אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (משלי יג, כ): "ורעה כסילים ירוע", אז מען דרייט זיך מיט נישט ערליכע חברים ווערט מען נאכגעשלעפט; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ילקוט משלי, רמז תתקנ), אז א מענטש גייט אריין אין א געשעפט פון גוטע בשמים, אפילו ער קויפט נישט קיין בשמים - גייט אריין אין זיינע קליידער א גוטע שמעק.

ספעציעל זאלסטו זיך זייער היטן פון די וואס גייען ארום צו טישן פון רבי'ס מיט די כוונה צו מאכן ליצנות, און זיי רעדן שלעכטס אויף רבנים, ראשי ישיבות; פון די זאלסטו זיך זייער היטן. ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא לח): "הבא לטמא פותחין לו", ווער עס וויל אוועקגיין פונעם אייבערשטן העלפט מען אים צו פון הימל ער זאל אוועק גיין, אזוי ווי עס שטייט (משלי ג, לד): אם ללצים הוא יליץ; זאגט דער הייליגער מוהר"נ"ת, מען כאפט אן דוקא דעם פסוק: "אם ללצים הוא יליץ", ווייל אז

גיי נישט אין קיין קיאסק, אפילו אין א כשר'ע

איך בעט דיר זייער, טייערער ליבער תלמיד, דו ביסט יונג, דו ביסט ריי, דו קענסט נאך זוכה זיין צו זיין א גרויסער צדיק, נאר איין זאך - היט דיינע אויגן. איך בעט דיר זייער זאלסט נישט אריינגיין אין קיין קיאסק, אפילו אין א כשר'ע קיאסק, געב זיך אכטונג. די הייליגע חכמים זכרונם לברכה זאגן (שבת יג), מען זאגט פארן נזיר: "לך לך אמרי נזירא, סחור סחור לכרמא לא תקרב", גיי נישט אריין אין א וויינגארטן, אפילו דאס אריינגיין אין א וויינגארטן איז נישט קיין עבירה פאר א נזיר, דאך זאגט מען אים: 'גיי נישט אריין', מען זאגט אים: 'מאך זיך גדרים, מאך זיך נישט קיין נסיונות, ווייל דו וועסט נאכדעם צוקומען צו עסן פון די טרויבן', אזוי אויך טייערער ליבער תלמיד, וואס דארפסטו זיך אריינשטעלן אין א נסיון? מען קען חס ושלום נכשל ווערן אין שלעכטס, חס ושלום אז מען קוקט עבירות איז מען נאכדעם פוגם בברית רחמנא לצלן און מען פארלירט אלעס, מען ווערט א דערביטערטער, א צעקלאפטער, ביז מען וויל שוין נישט לעבן; דאס אלעס הייבט זיך אן מיט מפקיר זיין די אויגן.

טייערער ליבער תלמיד גיי נישט אין קיין קיאסק און נעם נישט אריין אין האנט א טעלעפאן וואס מען קען זען עבירות. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (במדבר רבה ב, י): "עינא ולבא, תרי סרסורי דחטאה אינון", די אויגן און הארץ זענען די מעקלערס פארן יצר הרע; דאס מאכט מען זאל אראפפאלן אין עבירות רחמנא לצלן, "עין רואה", עס הייבט זיך אן אז מען קוקט עבירות, "והלב חומד", נאכדעם גלוסט מען צו טון עבירות, "ויכלי המעשה גומרים", ביז מען פאלט אראפ, מען זינדיגט רחמנא לצלן.

זיך מער היטן פון מסוכנ'דיגע מענטשן

טייערער ליבער תלמיד, אויך אין די 'בין הזמנים' טעג איז דער אייבערשטער דא, אויך ווען מען איז נישט אין ישיבה - דארף מען זיין אפגעהיטן, מען קען זיך נישט באהאלטן, אויב איינער רופט דך אין א באהאלטענע פלאץ זאלסטו געדענקען אז דער אייבערשטער איז איבעראל, דער אייבערשטער זעט אלעס און מען קען זיך פון אים נישט אויסבאהאלטן.

טייערער ליבער תלמיד, יעצט אין די טעג פון 'בין הזמנים' ווען מען איז נישט אין קיין מסגרת דארף מען זיך מער היטן פון מסוכנ'דיגע מענטשן און זיך נישט דרייען אין ליידיגע שולן אדער אין ליידיגע ווייבער שולן, ווייל עס זענען דא נישט געזונטע מענטשן וואס זוכן יונגע בחורים און טון מיט זיי עבירות רחמנא לצלן, מען קען ווערן אומגליקליך פאר די גאנצע לעבן, און אויב איינער וויל טון מיט דיר עפעס - זאלסטו אנטלויפן, דו זאלסט דערציילן פאר דינע עלטערן, זאלסט דערציילן פאר דיין מגיד שיעור, און אזוי ווייטער.

א שטילע פלאץ זיך

אויסצושמועסן מיטן אייבערשטן

ניץ אויס די טעג פון 'בין הזמנים' אויך נאנט ווערן צום אייבערשטן, מאך זיך א קביעות יעדן טאג צו גיין אביסל רעדן

א מענטש וויל זיך מטמא זיין - ברענגט מען אים א לץ וואס לאכט אפ פון צדיקים, פון רבנים און ראשי ישיבות, ביז מען פאלט אראפ רחמנא לצלן אין די טומאה השם ישמרנו.

'בין הזמנים' איז גארנישט אנדערש ווי א גאנץ יאר, גוטע חברים דארף מען האבן אויך 'בין הזמנים'. האלט אפן דיינע אויערן, אז דו הערסט פון די גרופע בחורים אדער אינגעלייט ווערטלעך פון ניבול פה - זאלסטו זיך נישט חבר'ן מיט זיי, און אז זיי ווייזן דיר אין טעלעפאן אדער זיי שיקן דיר נישט גוטע זאכן - זאלסטו זיך נעמען אנדערע חברים, ווייל מען קען אינגאנצן אוועק פאלן און מען פארלירט אלעס.

זיך מחזק זיין מיט א גוטער חבר

נעם גוטע חברים וואס רעדן איידל, וואס מאכן נאר איידעלע ווערטלעך, און היט זיך פון פייער פון די וואס רעדן ניבול פה אדער כמו ניבול פה, און ווען דו גייסט אין גאס מיט חברים און זיי שרייען און ווילדעווען - זאלסטו אוועק גיין פון זיי, גיי נאר מיט די איידעלע בחורים.

אויך זאלסטו זיך נעמען א גוטער חבר מיט וועם דו וועסט זיך מחזק זיין אין עבודת השם, זוך אויך צווישן די חברים א חבר וואס האט תמימות, ווייל עס איז זייער וויכטיג פאר עבודת השם א גוטע חבר. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, ט): "איזהו דרך ישרה שידיבק בה האדם", וואס איז די ריכטיגע וועג ווי אזוי א מענטש זאל זיך פירן? "רבי יהושע אומר, חבר טוב", רבי יהושע זאגט ער זאל זיך נעמען א גוטער חבר, ווייל אז מען האט א גוטער חבר קען מען זיך מחזק זיין, און מען קען אסאך מער מקבל זיין פון רבין דורך א גוטע חבר.

על כן ליבער תלמיד, זוך דיר אויך א גוטע חבר און זיי זיך מחזק מיט אים, בפרט יעצט אין די 'בין הזמנים' טעג וואס מען האט נישט קיין מסגרת איז גאר וויכטיג צו האבן א גוטער חבר מיט וועם מען קען זיך שטארקן אין עבודת השם, זאלסט אים דערציילן שיינע זאכן וואס דו האסט היינט געלערנט, דערצייל אים פון דיין עבודת השם, און ער וועט דיר דערציילן וואס ער האט היינט געהאט און זיך געשטארקט, אזוי וועסטו זייער מצליח זיין. אזוי ווי דער הייליגער רבי חנינא האט געזאגט (תענית ז, ט): "הרבה למדתי מרבתי", איך האב געלערנט אסאך תורה פון מיינע רבי'ס, "ומחבירי יותר מרבתי", און פון מיינע חברים האב איך געלערנט מער ווי פון מיינע רבי'ס, ווייל מיט א גוטער חבר קען מען אנקומען גאר שיי.

און אז דו האסט עפעס א בלבול אדער א קטנות הדעת וועט דיר דיין חבר קענען ארויסנעמען דערפון, און דיר מחזק זיין. אזוי ווי עס שטייט (קהלת ד, ט): "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם", עס איז בעסער צוויי אינאיינעם, "כי אם יפלו, האחד יקים את חברו", ווייל אויב איינער פאלט קען אים דער חבר אויפהייבן, "ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו", אבער אז מען איז איינער אליין האט מען נישט ווער עס זאל אויפהייבן, און אזוי זאגט דער הייליגער רבי ר' אלימלך פון ליזענסק זכותו יגן עלינו (צעטיל קטן, אות יג), אז מען האט א גוטער חבר מיט וועם מען שטארקט זיך אין עבודת השם - קען מען זייער מצליח זיין.

מיטן אייבערשטן. דער רבי האט דערציילט (שבחי הר"ן, סימן י), אלס קינד פלעגט ער זוכן א שטילע פלאץ וואו צו קענען רעדן און שמועסן מיטן אייבערשטן, ער פלעגט ארויפגיין אין בוידעם, (ביי זיין טאטע אין שטוב איז געווען א בוידעם, דארט האט מען געהאלטן די האלץ פאר א גאנץ יאר, און די עסן פאר די פערד), דארט האט ער זיך אויסגעוויינט צום אייבערשטן אז ער וויל זיין אן ערליכער איד, ער פלעגט מיט נעמען א תהלים און ער האט אריינגעפלאכטן זיינע אייגענע תפלות, אזוי האט ער געטון טאג טעגליך, און דאס האט אים געברענגט צו וואס ער האט זוכה געווען, און אזוי אויף אלע צדיקים האבן זוכה געווען צו קומען צו זייערע מדרגות דורך די עבודה פון רעדן און שמועסן מיטן אייבערשטן.

על כן טייערער ליבער תלמיד, מאך עס נאך, זוך אויף א שטילע פלאץ און דארט זאלסטו זיך אויסשמועסן דיין הארץ מיטן אייבערשטן, בעט אים: "הייליגער באשעפער זיי מיר מקרב צו דיר... העלף מיר... ראטעווע מיר פונעם יצר הרע...", אזוי זאלסטו טון טאג נאך טאג, וואך נאך וואך, ביז דער אייבערשטער וועט רחמנות האבן אויף דיר.

אויף זאלסטו נישט ווערן צעבראכן ווען דו וועסט שפירן ווי קיינער הערט דיר נישט אויס, ווען דו וועסט זען ווי עס גייען אריבער טעג און וואכן וואס דו בעסטסט און בעסטסט און עס זעט אויס ווי גארנישט פאסירט; וויסן זאלסטו אז אלע צדיקים גייען דאס אריבער, אויף דער רבי איז דאס אריבער. דער רבי האט דערציילט (שבחי הר"ן, סימן יב), ווען ער פלעגט רעדן צום אייבערשטן האט זיך אים שטענדיג געדאכט אז מען הערט נישט אויס וואס ער בעט, און קיינער קוקט נישט אויף אים, פארקערט, ווי מער ער פלעגט רעדן צום אייבערשטן האט זיך אים אלץ מער געדאכט ווי מען דארף אים נישט, ווייל ער האט געזען אז עס גייען אריבער אסאך יארן און ער האט נאכאלץ נישט זוכה געווען צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, האט זיך אים געדאכט אז קיינער הערט אים נישט אויס, אדרבה עס האט אים אויסגעזען ווי מען שטופט אים אוועק פון די קדושה, מיט דעם אלעם האט זיך דער רבי זייער געשטארקט און נישט אויפגעהערט מיט זיין עבודת השם יתברך.

ניץ אויס די טעג פון בין הזמנים צו לערנען בהתמדה רבה

טייערער ליבער תלמיד, יעצט אין די טעג פון 'בין הזמנים' קענסטו זוכה זיין נאך מער צו לערנען ווי א גאנצע זמן. מאך זיך א ציל וואס דו ווילסט לערנען און ענדיגן, דאווען שחרית פרי, עס פת שחרית און זעץ זיך לערנען בהתמדה רבה; הייב אן מיט לערנען משניות, לערן יעדן טאג אכצן פרקים משניות, דאס וועט דיר מטהר זיין דיין נשמה, עס שטייט פון צדיקים אז משניות רייניגט די נשמה, 'משנה' איז די אותיות 'נשמה' (באר היטב אורח חיים הלכות השכמת הבוקר, סעיף קטן ו), אין אנהייב וועסטו נישט פארשטיין יעדע ווארט, אבער קוק נישט אויף דעם, דו זאג די ווערטער, דאס וועט דיר רייניגן פון אלע שלעכטס, משניות נעמט אראפ אלע פלעקן וואס איז איינגעגעסן אינעם מענטש.

נאכדעם זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין ש"ס, לערן בלעטער גמרא, דאס וועט פארברענען אלע קליפות. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ריד), 'תלמוד' באטרעפט אזוי ווי די קליפה וואס ווארפט אראפ דעם מענטש אין עבירות, און אז מען לערנט תלמוד בבלי, מען לערנט גמרא - פארברענט מען אלע קליפות.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו), עס איז גוט מען זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען שנעל און נישט מדקדק זיין צופיל בשעת מען לערנט, נאר זען צו פארשטיין דעם פשוטות הפשט, און אויב מען פארשטייט נישט זאל מען נישט פארברענגען אסאך צייט אויף דעם ענין, ענדערש זאל מען גיין ווייטער, און אז מען לערנט אסאך וועט מען שפעטער פארשטיין וואס מען האט פריער נישט אזוי גוט פארשטאנען, און דער רבי זאגט דארט ווייטער אז אפילו מען פארשטייט גארנישט זאל מען זאגן די ווערטער, און ביים סוף וועט מען פארשטיין; מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליינס - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, נאר מען זאל בלויז זאגן די ווערטער כסדרן און מען וועט שוין פון זיך אליינס פארשטיין, און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל איז אויף גארנישט, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת סג; עבודה זרה יט), אז א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, ווייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל, קען מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין.

רבי נתן זאגט דארט אז דער רבי האט זייער אסאך גערעדט פונעם דרך הלימוד, אז מען זאל נישט זוכן צו פארשטיין גלייך ווען מען לערנט, נאר מען זאל לערנען אסאך און פארשטיין, ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין.

ווען מען לערנט אויף דעם סדר דרך הלימוד איז מען זוכה אנצוקומען אסאך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט אריין אין יעדע ווארט, וואס דאס שטערט נאר דאס לערנען, און זייער אסאך מענטשן האבן אינגאנצן אויפגעהערט צו לערנען צוליב דעם וואס זיי האבן געלערנט און געקוועטשט וכו', אבער אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעלערהייט - אזוי ווי אויבן דערמאנט, וועט מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; מען וועט לערנען די גאנצע תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, תנ"ך מיט אלע מדרשים, און זוהר הקדוש, אזוי ווי דער רבי האט געוואלט, אז מיר זאלן דורך לערנען פל התורה כולה.

